

פרשת ויקהל

"וַיִּמְלֵא אֱתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בְּתַבּוּנָה
וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה"

(שמות ל"ה, ל"א)

"וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת הָאָרוֹן"

"תן לחכם ויחכם עוד" - זה בצלאל.

(משלי ט"ט)

שבח זה מכוון לבצלאל, שבנה את הארון תחילה כי הוא הבין את רצונו האמיתי של ה' בהקמת המשכן ועשיית הארון, בלי שקבל הוראות מפורשות.

והיות והקמת בית בישראל הוא כמו משכן קטן בלב כל

אדם שנאמר:

"וַיַּעַשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכְכֶם."

(שמות כ"ה)

נישואין עם שאינם יהודים – חילול הקודש

וכיוון שביהדות הנישואין הוא דבר שבקדושה אומרים מתחת לחופה: "הרי את מקודשת לי" - דבר שלא קיים בשום עם ואומה ולכן נישואין עם שאינו יהודי- היא עבירה חמורה שפוגעת קשות בקדושת האומה. ביהדות קיים איסור חמור להתחתן עם שאר העמים כמו שמן ומים שלעולם יחדיו לא מתערבים.

כמו שנאמר:

"קְדוּשֵׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ

אֱנִי"

וכשמברכים זוג צעיר שנכנס לחופה "תזכו לבנות בית נאמן בישראל", "לבנין עדי עד" -אין הכוונה לקניה או בנית דירה אלא, לבניית קשר רוחני ותקשורת זוגית, נדבך אחר נדבך לבניית יסודות איתנים לנישואין מוצלחים.

ממילא זוגיות היא דבר קדוש שצריכים לבנות אותו כמו שבונים משכן לאט בזהירות ובהרבה הרבה רגש, חכמה ותבונה.

תהכום לשיפור חיי

הנישואין

כשם שה' לא פרש את רצונו
בנוגע לסדר הקמת המשכן
והארון, גם בחיי הנישואין בן
זוגנו אינו תמיד מבטא בדיוק את

רצונו, ועלינו לנהוג כמו בצלאל ולנצל את חכמתנו ותבונתנו כדי להבין אותו.

איך להתייחס אם יש אי-סדר בבית?

אם הבעל חוזר הביתה ורואה ששולט אי-סדר בבית, עליו להסיק שאשתו הייתה עסוקה במיוחד באותו יום, והיא זקוקה לעזרתו. ברור שהאישה אינה אוהבת ערבוביה בבית, אלא פשוט היה לה עומס יתר והיא לא הצליחה להשתלט על המצב. אם היא עייפה או עצבנית, כנראה היא עברה יום קשה, ואי אפשר לצפות שתחייך או שתהיה שרויה במצב רוח מרומם.

איך להתייחס לאחור של הבעל?

גם אישה מסוגלת להבין את מצבו הנפשי של בעלה מתוך מעשיו. אם הוא מאחר, עליה להבין שהוא היה צריך לעבוד שעות נוספות ולא תעמיס עליו עוד. אם הוא מחייך ונפשו עליזה, עליה לנסות להתאים את מצב רוחה כדי שלא תפר את שמחתו. עליה להיות ערנית תמיד לרוח בעלה, כדי שתוכל להתאים את עצמה ולפעול כיאות.

הגרוע ביותר הוא כאשר כל בן זוג ממשיך בשלו,
בלי לחשוב על מצב רוחו של השני.

כל אחד צריך להתחשב ולשין לב לשני,
למצוא דרכים לעזור לבן הזוג

**נסה לחשוב, מה בן זוגך היה רוצה
שתעשה לו כעת?**

ע"י התחשבות, אדם יכול לגמול חסד רב.

אם בן הזוג יאמר:

"אתה יודע, יום הולדתי מתקרב" או

"יום הנישואין שלנו מתקרב" זהו רמז ברור שיש לעשות משהו לחגוג את

המאורע.

לעולם אל תגיד "אז מה?" תגובה כזו דומה לסטירת לחי.

שמה תשאל, אבל כיצד אני אמור לדעת מה השני חושב בלי שיוציא הגה מפיו?

שאלה זו מוצדקת מבחינה מסוימת, ואמנם כדי להקל על תקשורת, יש להשתדל

להיות כמה שיותר פתוחים וכן בהבעת הצרכים.

לעומת זאת אל תסמוך רק על תקשורת ברורה תמידית.
כדי לגשר מאת פער התקשורת, עליך להשתדל ללמוד להיות רגיש. אם הינך
נחוש בדעתך, התכלית היא בהישג ידך.

תרגיל יומי - לריענון הזוגיות:

**כל יום עשה דבר מיוחד שישמח
את בן זוגך.**

**והקדש לזה מחשבה ותכנון של
לפחות עשר דקות ביממה.**

מאחר וההצלחה כאן תלויה ברצון
להיטיב, ההכשרה הטובה ביותר
בשבילך היא לשאוף תמיד לגמול חסד
עם בן זוגך.

בכל יום עשה דבר שישמחו.

ברגע שתתרגל לעשות חסד, תתחיל להרגיש את צרכי בן זוגך בטרם יבואו
לכלל ביטוי.

עליך להתמיד להתרכז באופנים בהם תוכל להוסיף לגמול חסד עם בן
זוגך. חשוב על דרכים לשמחו ופעל לביצוען. אם זאת שאיפתך ותתאמן בכך,
הבנת צרכי ורגשות בן הזוג יהפוך אצלך לטבע.

הבנת דברים שאינם נאמרים בפירוש נקראת חכמה בלשון המדרש.
עלינו להשתמש בחכמה ואהבת חסד כדי למצוא את הדרך ללב בן זוגנו.
אם ה' העניק חכמה לאדם, עליו לנצלה לא רק בלמוד תורה או בעבודה, אלא
גם בבניית קשר טוב יותר עם בן זוגו.

השגת התכלית של נישואין מאושרים וודאי שווה את המאמץ.
(אהבה ורעות)

שבת שלום ומבורך

